

(Energibesparelser i bygninger)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

20. februar 2015

J.nr. 1081-14-2-42

HCH-EKN

KLAGE FRA [XXX]
OVER Energistyrelsens afgørelse af 21. januar 2014
OM Energimærkning af ejendommen beliggende [XXX] – energi-
mærke nr. 310003706.

NÆVNETS Nævnformand Poul K. Egan
SAMMEN- Professor, cand.jur. & ph.d. Bent Ole Gram Mortensen
SÆTNING Professor, cand.jur. & ph.d. Michael Gøtze
I SAGEN Seniorforsker, civilingeniør Kirsten Engelund Thomsen
Ingeniør m.IDA Bjarne Spiegelhauer

NÆVNETS Energistyrelsens afgørelse af 21. januar 2014 stadfæstes.
AFGØRELSE

[XXX] (herefter benævnt *klager*) har klaget til Energiklagenævnet over Energistyrelsens afgørelse af 21. januar 2014. Ved afgørelsen fandt Energistyrelsen, at klager ikke havde fulgt retningslinjerne ved udarbejdelse af energimærkninger af bygninger for så vidt angår varmetabsberegning og krav om uvildighed. Energistyrelsen påbød klager at udarbejde en berigtiget energimærkning. Energistyrelsen fandt endvidere, at der var tale om væsentlige fejl ved energimærkningen og gav derfor klager en udtalelse som sanktion.

Sagens baggrund

Sagen angår energimærkning af et i 2012 nyopført sommerhus beliggende på adressen [XXX], tilhørende [XXX] (i det følgende lejlighedsvist benævnt *sommerhusejeren*). Bygningen har ifølge oplysning i BBR-registeret et areal på 82 m². Energistyrelsen har i sagen lagt til grund, at der er tale om et typehus. Sommerhuset er opført af [XXX], hvor [XXX] var direktør. Selskabet er ifølge oplysninger i CVR-registeret tvangsopløst i december 2013.

Det fremgår af Energistyrelsens sagsakter, at [XXX] i juli 2012 kontaktede klager, der er certificeret energimærkningsfirma, for at få udført energimærkning af sommerhuset.

Ved energimærkning af et nyopført sommerhus skal bygningen leve op til energikravene til nye bygninger i bygningsreglementet.

[XXX]udleverede til klager til brug for energimærkningen af sommerhuset tegninger og en varmetabsberegning, der var udarbejdet af [XXX]. Varmetabsrammen var dateret den 19. maj 2011 og angik et nyopført sommerhus på adressen [XXX]. Af beregningen fremgik, at bygningens opvarmede areal var 103,4 m², og at varmetabsberegningen for sommerhuset overholdt gældende regler i bygningsreglementet 2010 kapitel 7.5 sommerhuse.

20. februar 2015
J.nr 1081-14-2-42
HCH-EKN

Side 2 af 19

Klager vurderede, at han ikke kunne udarbejde energimærkningen på baggrund af den foreliggende varmetabsberegning. Klager var i den forbindelse i august 2012 i dialog med Sekretariat for Energieffektive Bygninger (SEEB). Klager meddelte derfor den 9. august 2012 til [XXX], at han ikke kunne udarbejde energimærkningen inden for det aftalte pris på 1.500 kr. men at det ville koste 3.000 kr. yderligere, hvis han skulle foretage en varmetabsberegning. Klager fakturerede den 9. august 2012 [XXX]for 1.500 kr. inkl. moms for sit arbejde med energimærkning af sommerhuset. Der var imidlertid uenighed mellem parterne om, hvorvidt den foreliggende varmetabsberegning kunne anvendes ved energimærkningen. Der opstod ligeledes uenighed mellem parterne om berettigelse af klagers betalingskrav.

[XXX] indgik herefter den 29. august 2012 aftale med det certificerede energimærkningsfirma [XXX] om udarbejdelse af energimærkning af sommerhuset (energimærke nr. 310003357). Dette energimærkningsfirma ved [XXX] udarbejdede energimærkning af sommerhuset, der blev indberettet til Energistyrelsen den 5. september 2012. Af energimærkningen fremgik, at sommerhuset levede op til energikravene i bygningsreglementet.

Klager rykkede den 10. september 2012 for betaling for sit arbejde. [XXX] bestred dog kravet, idet han henviste til, at klager ikke havde foretaget en energimærkning af sommerhuset. Samme dag indberettede klager til Energistyrelsen en energimærkningsrapport (energimærke nr. 310003706) for sommerhuset. Af denne energimærkning fremgik, at sommerhuset ikke levede op til energikravene i bygningsreglementet. Om baggrunden herfor fremgik, at den udleverede varmetabsberegning ikke angik den korrekte adresse, og at arealet i varmetabsberegning ikke stemte overens med det udleverede tegningsmateriale over bygningen og det opmålte areal.

Klager fastholdt sit krav om betaling for udført arbejde og sendte den 24. september 2012 på ny en rykker.

Ved brev modtaget i Energistyrelsen den 19. november 2012 indgav [XXX] en klage til styrelsen over klager. Af brevet fremgik følgende:

”...

Klage over [XXX]

Jeg, [XXX], vil gerne have energistyrelsen til at se på sagen. Jeg sender udskrifter med, som [XXX] dumper huset på, hvis han ikke får 3 tusinde mere. han påstår, at varmeberegningen ikke holder, så han vil lave en ny beregning. Men jeg fik [XXX] til at lave energimærkningen, den var ok.

...”

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 3 af 19

Energistyrelsen misforstod klagen, da der forelå to energimærkninger af samme sommerhus inden for kortere tid, og lagde til grund, at klagen angik både den energimærkning, som klager havde indberettet den 10. september 2012 (energimærke nr. 310003706), og den energimærkning som energimærkningsfirmaet [XXX] havde indberettet den 5. september 2012 (energimærke nr. 310003357). Der blev derfor i første omgang også iværksat en sagsbehandling i forhold til energimærkningsfirmaet [XXX], der blev hørt m.v. Energistyrelsen blev dog hurtigt klar over sagens rette sammenhæng, og klagesagen har herefter alene angået den energimærkning, som klager indberettede den 10. september 2012 (energimærke nr. 310003706).

Der har under Energistirelsens behandling af sagen været foretaget besigtigelse af ejendommen af en teknisk revisor, der har afgivet en kontrolrapport til Energistyrelsen.

Energistyrelsen traf afgørelse i sagen den 21. januar 2014. Der blev udfærdiget en særskilt afgørelse stilet til [XXX], der havde klaget til Energistyrelsen, og en særskilt afgørelse, der var stilet til klager [XXX], og hvor afgørelsen stilet til [XXX] var vedlagt som bilag.

Af afgørelsen, som er stilet til [XXX], fremgik blandt andet følgende:

”...

Energistirelsens afgørelse

Energistyrelsen finder, at energikonsulenten ikke har fulgt retningslinjerne udarbejdelse af energimærkninger for bygninger for så vidt angår klagepunkt 1 og delvist for klagepunkt 2.

Energistyrelsen har derfor besluttet, at påklagede skal udarbejde en berigtiget energimærkning i overensstemmelse med Energistirelsens afgørelse.

Energistyrelsen giver tillige en udtalelse til påklagede.

...”

I afgørelsen til [XXX] var der oplyst behørig klagevejledning om muligheden for at klage til Energiklagenævnet over styrelsens afgørelse.

I den samtidige afgørelse, som var stilet til klager [XXX], fremgik blandt andet følgende:

”...

Hermed fremsendes kopi af Energistyrelsens afgørelse i ovennævnte sag.

Energistyrelsen har givet klager delvis medhold i klagen.

Energistyrelsen finder, at I ikke har udarbejdet den påklagede energimærkning efter retningslinjerne i Håndbog for energikonsulenter 2012.

Energistyrelsen pålægger derfor [XXX] at udarbejde en ny energimærkningsrapport for bygningen i overensstemmelse med vedlagte afgørelse.

Energistyrelsen giver tillige en udtalelse til jer.

Baggrunden fremgår af Energistyrelsens afgørelse til klager, der vedlægges i kopi.

[...]

Der er ikke klageadgang over Energistyrelsens afgørelse, jf. § 39, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012.

...”

[XXX] har herefter indbragt Energistyrelsens afgørelse for Energiklagenævnet.

Energistyrelsens afgørelse vedlægges som bilag til denne afgørelse, hvortil der henvises.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Ad klageberettigelse

Klager bestrider Energistyrelsens vejledning om, at klager ikke er klageberettiget over Energistyrelsens afgørelse. Klager henviser i den forbindelse til energimærkebekendtgørelsens § 39¹.

¹ Bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 om energimærkning af bygninger.

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 4 af 19

Ad klageprocedure

Klager gør endvidere gældende, at Energistyrelsen burde have afvist sommerhusejerens klage til styrelsen, da sommerhusejeren ikke havde overholdt klageproceduren i energimærkebekendtgørelsen. Klage skal således indgives til det certificeret energimærkningsfirma, og det er dette firmas afgørelse, der i givet fald kan indbringes for Energistyrelsen af sommerhusejeren.

Ad øvrige klagepunkter

Klager anfører desuden følgende klagepunkter til støtte for sin klage:

”...

3. Klager er ikke ejer (Er [XXX] ifølge BBR registeret)

Her burde energistyreelse have afvist klage, og bedt ejer om at klage

4. Der er udført teknisk revision på ejendomme, dette var vi ikke bekendt gjort med, ej heller varskoet os om dette.

Er dette ikke en overtrædelse af reglerne vedr. teknisk revision.

5. Energistyrelsen har parts hørt Energikonsulent firma [XXX], uden at orientere os om dette.

Skulle vi ikke have været orienteret, og haft mulighed for at svar på dette.

6. Energimærke fra energikonsulent firma [XXX] er fejl behæftet. Ifølge Energistyreelse egne areal opgørelse

7. Energistyrelsen har underkendt teknisk revisions rapport. Da den er fejl behæftet.

Skulle der så ikke have været udført ny teknisk revision?

8. Det er faktuel forkert når energistyreelse skriver at energikonsulenten ikke kender forskel på BBR areal og opvarmet areal.

Ifølge BBR registeret er der 82m² Også ifølge byggetilladelse. Der er også kun givet byggetilladelse til 82m². Energistyreelse og jeg har opmålt det faktiske opvarmet areal til 102m². Hvordan kan opvarmet areal så være forkert?

9. Energistyreelse afgørelse vedr. uvildighed er misvisende. Der har ikke været udført rådgivnings virksomhed på pågældende byggesag/adresse. Det er derfor med undrende at energistyreelse kan give delvis medhold i klagepunkt 2

Energistyreelse skal ikke blande sig i virksomheds drift. Et certificeret Energikonsulent firma må gerne udarbejde varmetabsrammer og energirammeberegninger. De må endvidere også påtage sig rådgivnings opgaver. De må selvfølgelig ikke være rådgiver og fortage energimærkning på samme byggesag (dvs. kontroller egne beregninger). Jeg

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 5 af 19

mener ikke at det er en overtrædelse af uvildigheds princippet at lave et energimærk, og herefter påtage sig rådgivningsopgaver (herefter må der selvfølgelig ikke udstede et korrekt energimærke)

10. Energistyrelsen mener ikke det er en formidlende omstændighed at svar fra SEEB er uklare og ikke retvisende. (SEEB, var dog sat til at administrere området) Håndbog er heller ikke entydig på dette område
...”

Sommerhusejerens synspunkter og bemærkninger

[XXX] har til Energiklagenævnet oplyst, at hun er ejer af sommerhuset, og at [XXX] er hendes partsrepræsentant i sagen. Sommerhusejeren er i øvrigt ikke fremkommet med bemærkninger til klagen.

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 6 af 19

Energistyrelsens udtalelse til sagen

Ad klageberettigelse

Energistyrelsen har i brev af 17. marts 2014 udtalt følgende:

”...

Energistyrelsen bemærker, at det certificerede energimærkningsfirma ikke er omfattet af kredsen af berettigede til at anke Energistyrelsens afgørelse, jf. § 39, stk. 1, nr. 1, jf. § 37, stk. 4.

Energistyrelsen skal henvise til, at Energiklagenævnet har fastlagt afgrænsningen af berettigede til at anke i to afgørelser af 31. marts 2010 (j.nr. 1081-11 og 1081-13) ved henvisning til, hvad der svarer til den nuværende § 37.

Det skal bemærkes, at de certificerede energimærkningsfirmaer med hjemmel i § 39, stk. 1, nr. 2, har ret til at påklage afgørelser om påtale efter § 40, stk. 2, til Energiklagenævnet, uagtet om afgørelsen er truffet på baggrund af en klagesag.

Energistyrelsen har udarbejdet et notat vedrørende ovenstående forhold. Ved anmodning herom fra Energiklagenævnet, kan Energistyrelsen fremsende notatet.

...”

Det i Energistyrelsens brev omtalte notat, der er dateret den 8. januar 2014, vedlægges denne afgørelse som bilag. De omtalte afgørelser truffet af Energiklagenævnet i 2010 er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen ”Afgørelser”. Der henvises hertil.

Ad klageproceduren

Energistyrelsen har i brev af 3. september 2014 udtalt følgende:

”...

Det er korrekt, at den sædvanlige klageprocedure ikke er overholdt i denne sag, idet der ikke er indgivet en formel klage til det certificerede energimærkningsfirma, inden sagen blev sendt til Energistyrelsen.

Det er Energistyrelsens opfattelse, at Energistyrelsen er berettiget til at vælge at behandle en klage, selvom den klageprocedure, som er beskrevet i § 37, stk. 4 i energimærkningsbekendtgørelsen ikke har været fulgt. Det bemærkes, at reglen er indført, med henblik på at sagen eventuelt kan forliges mellem parterne, inden Energistyrelsen inddrages i sagen.

Ud fra den kontakt der havde fundet sted mellem [XXX] (klager i Energistyrelsens klagesag) og det certificerede energimærkningsfirma (klager i Energi-klagenævnets klagesag) forud for klagen til Energistyrelsen, vurderede Energistyrelsen, at der var opstået et sådan modsætningsforhold mellem de to parter, at det var mest hensigtsmæssigt, at Energistyrelsen tog sagen under behandling med det samme.

Det bemærkes endvidere, at det certificerede firma har været hørt over klagen, og at Energistyrelsen ikke finder, at [XXX] eller det certificerede energimærkningsfirma er blevet stillet ringere ved den proces, der er fundet sted.
...”

Om klagers øvrige klagepunkter (nr. 3 – 10) har Energistyrelsen i brev af 3. september 2014 udtalt følgende:

”...

Ad punkt 3)

Det er korrekt, at [XXX], som har indgivet klagen til Energistyrelsen, ikke ifølge BBR er ejer af bygningen. [XXX] bor imidlertid på adressen, har bestilt og betalt energimærkningen og har endvidere sammen efternavn som bygningsejeren.

Energistyrelsen havde derfor ikke grund til at tro, at [XXX] ikke var ejer af bygningen.

Ad punkt 4)

Energistyrelsen fremsendte den 22. november 2012 en orientering om klagen til det certificerede energimærkningsfirma og bad samtidig firmaet sende de materialer, som var anvendt ved energimærkningen. Den 8. november 2013 fremsendte Energistyrelsen en høringsskrivelse til firmaet vedrørende udfaldet af den tekniske revision.

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 7 af 19

Styrelsen føler sig ikke forpligtet til at informere det påklagede firma yderligere i forbindelse med udførelsen af en teknisk revision, når der er tale om en klagesag. Som følge af det modsætningsforhold, der består mellem bygningsejer og firmaet, er det ikke hensigtsmæssigt, at det påklagede firma bliver inviteret med til teknisk revisors bygningsgennemgang. Der kan desuden være en risiko for påvirkning af den tekniske revisor.

Ad punkt 5)

Energistyrelsen kan oplyse, at der er udført to energimærkninger på bygningen af to forskellige firmaer med kort tids mellemrum. Det første energimærke er udført den 5. september 2012 (energimærkningsnr. 310003357) af [XXX], og det andet blev udført den 10. september 2012 (energimærkningsnr. 310003706) af [XXX]. Ved klagesagens begyndelse var der usikkerhed om, hvilken energimærkning klagen vedrørte, og der blev derfor sendt høringsbreve ud til begge firmaer. Klagesagen og afgørelsen vedrører imidlertid alene energimærkningen af 10. september 2012, da energimærkningen af 5. september ikke længere var gyldig, hvorfor partshøringen af Energikonsulent [XXX] ikke har haft betydning for Energistyrelsens afgørelse. Af denne grund har Energistyrelsen vurderet, at der ikke var behov for at partshøre [XXX] vedrørende disse oplysninger.

20. februar 2015
J.nr 1081-14-2-42
HCH-EKN

Side 8 af 19

Ad punkt 6)

Jf. ovenfor under punkt 5 var energimærkningen af 5. september 2012 ikke længere gyldig, og Energistyrelsen har derfor ikke taget stilling til denne.

Ad punkt 7)

Det er korrekt, at Energistyrelsen har fundet en fejl i den tekniske revisionsrapport, idet teknisk revisor ikke har medregnet hemsens i det opvarmede etageareal, hvilket selvfølgelig er en beklagelig fejl.

Dette kan imidlertid ikke begrunde en ny teknisk revisionsrapport, da fejlen har kunnet udbedres af Energistyrelsen ud fra det tilgængelige materiale.

Ad punkt 8)

Energistyrelsen henholder sig til afgørelsen og har ikke yderligere bemærkninger vedrørende dette punkt.

Ad punkt 9)

Energistyrelsen fastholder, at det ikke er tilladt for certificerede energimærkningsfirmaer først at udarbejde en varmetabsramme og derefter at udarbejde energimærkningen, jf. § 33 i bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012.

Til punkt 10)

Energistyrelsen medgiver netop i sin afgørelse, at der er givet et uklart svar fra SEEB, hvorfor Energistyrelsen vælger at kritisere energikonsulenten for forslaget om at udarbejde en ny varmetabsramme for det foreslåede vederlag.

Energistyrelsen har herudover ikke yderligere bemærkninger til sagen.
...”

Retsgrundlaget

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger² fastsætter de overordnede regler for energimærkning af bygninger. I medfør af en række af lovens bestemmelser kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte nærmere regler om bl.a. energimærkning, godkendelse af energikonsulenter og certificerede energimærkningsfirmaer. De nærmere regler herom fremgår af energimærkebekendtgørelsen³. Af energimærkebekendtgørelsens § 48, stk. 1, fremgår følgende om vurderingsgrundlaget for behandlingen af klager over energimærker:

”[...]

§ 48. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter, uvildige eksperter eller af certificerede energimærkningsfirmaer samt sager om kvalitetssikring skal behandles efter de retningslinjer (Håndbog for Energikonsulenter), som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne behandles efter reglerne i denne bekendtgørelse.

[...]”

På tidspunktet for udarbejdelsen af energimærket var det ”Håndbog for Energikonsulenter 2012”⁴, som var gældende, da energimærket er indberettet den 10. september 2012. Efter denne håndbog er der retningslinjer for, hvorledes der skal foretages energimærkning af nyopførte sommerhuse. Denne del af håndbogen vedlægges som bilag til denne afgørelse.

Ad Klage over energimærkningen

Adgangen til at klage til certificerede energimærkningsfirma over en udført energimærkning af bygninger, og klage til Energistyrelsen over det certificerede energimærkningsfirmas afgørelse herom er nærmere beskrevet i energimærkebekendtgørelsens § 37, hvor følgende klageprocedure er beskrevet:

² Lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012 om fremme af energibesparelser i bygninger.

³ Bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 om energimærkning af bygninger.

⁴ Håndbog for Energikonsulenter 2012 var gældende fra den 1. juli 2012. Håndbøgerne kan downloades fra hjemmesiden: www.maerkdinbygning.dk.

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 9 af 19

”...

Kapitel 12

Klageadgang

§ 37. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af certificerede energimærkningsfirmaer behandles af det certificerede energimærkningsfirma, som har udarbejdet energimærkningen. Klagen skal være modtaget i det certificerede energimærkningsfirma senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten. Hvis bygningen efter indberetningen af energimærkningsrapporten får ny ejer, skal klagen være modtaget i det certificerede energimærkningsfirma senest 1 år efter den overtagelsesdag, som er aftalt mellem sælger og køber, dog senest 6 år fra energimærkningsrapportens datering. Klage kan indbringes af

- 1) ejere, jf. § 2, stk. 1, nr. 5,
- 2) ejere af ejerlejligheder, andelshavere, anpartshavere og aktionærer i et boligfællesskab og
- 3) købere eller erhververe af energimærkede bygninger eller lejligheder.

Stk. 2. Klage over forhold omfattet af stk. 1 indgives på et skema, som udarbejdes af Energistyrelsen.

Stk. 3. Det certificerede energimærkningsfirma behandler klagen og meddeler skriftligt sin afgørelse af klagen efter Energistyrelsens retningslinjer, jf. § 22, stk. 2.

Stk. 4. Inden 4 uger efter at det certificerede energimærkningsfirma har meddelt sin afgørelse af en klage, jf. stk. 3, kan denne afgørelse påklages til Energistyrelsen, der behandler og afgør klagen.

...”

Det fremgår af energimærkebekendtgørelsens § 37, stk. 1, at en nærmere afgrænset kreds af personer, herunder bygningens ejer, kan klage over energimærkning af den pågældende bygning udført af et certificerede energimærkningsfirma. Klagen skal indgives på et skema til det certificerede energimærkningsfirma, der har udført energimærkningen af bygningen. Klagen skal være modtaget hos firmaet inden et år efter indberetningen af energimærket. Det certificerede energimærkningsfirmaer behandler herefter klagen og træffer afgørelse, der meddeles til klageren. Inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, kan afgørelsen påklages til Energistyrelsen, der behandler og træffer afgørelse i sagen.

I energimærkebekendtgørelsens kapitel 13 er der nærmere regler for håndhævelse (sanktioner) over for det certificerede energimærkningsfirma i forbindelse med en klagesag efter § 37:

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 10 af 19

- Energistyrelsen kan i forbindelse med en klagesag efter bekendtgørelsens § 37 påbyde det certificerede energimærkningsfirma at berigtige fejl og mangler i en energimærkning, jf. energimærkebekendtgørelsens § 40, stk. 1.
- Energistyrelsen kan udtale sig, eller styrelsen kan påtale alvorlige og gentagne fejl og mangler i energimærkninger, som det certificerede energimærkningsfirma har udført, jf. energimærkebekendtgørelsens § 40, stk. 2. Påtaler bliver offentliggjort, jf. § 41.

Energimærkebekendtgørelsens § 40 og § 41 er sålydende:

”...

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 11 af 19

Kapitel 13

Håndhævelse og offentliggørelse

§ 40. Energistyrelsen kan i forbindelse med en klagesag efter § 37 og i sager om kvalitetssikring efter § 36 påbyde det certificerede energimærkningsfirma at berigtige fejl og mangler i en energimærkning, jf. dog § 32, stk. 3.

Stk. 2. Energistyrelsen kan udtale sig i klagesager efter § 37 og i sager om kvalitetssikring efter § 36 af energimærkninger udarbejdet af certificerede energimærkningsfirmaer efter § 36, stk. 3, eller påtale alvorlige og gentagne fejl og mangler i energimærkninger og andre ydelser, som certificerede energimærkningsfirmaer udfører i deres egenskab af certificeret energimærkningsfirma samt energimærkningsfirmaets overtrædelse af forpligtelser efter kapitel 10. Energistylens udtalelse eller påtale sendes til det certificerede energimærkningsfirma.

Stk. 3. Energistyrelsen kan foretage registreringer af afgørelser om påbud i klagesager efter stk. 1, samt af udtalelser og påtaler efter stk. 2. Energistyrelsen kan udtage certificerede energimærkningsfirmaer til skærpet kontrol.

Stk. 4. Energistyrelsen sender sin afgørelse om udtalelse eller påtale efter stk. 2 til videre foranstaltning hos det certificerende organ, som har certificeret det certificerede energimærkningsfirma, som sagen drejer sig om.

§ 41. Energistyrelsen offentliggør navne på certificerede energimærkningsfirmaer, der har fået påtale efter § 40, stk. 2. Offentliggørelsen sker på en liste på SEEBs hjemmeside, hvor datoen for meddelelsen af påtalen tillige anføres. Offentliggørelsen sker tidligst 4 uger efter, at Energistylens afgørelse i sagen er meddelt den pågældende. Hvis afgørelsen indbringes for Energiklagenævnet, kan offentliggørelsen ikke ske, førend der foreligger endelig afgørelse i sagen. Navne på certificerede energimærkningsfirmaer slettes senest 1 år efter optagelsen på listen.

...”

Ad Klage over Energistyrelsens afgørelser

Energistyrelsens afgørelse i en klagesag efter energimærkebekendtgørelsens § 37, stk. 4, og Energistyrelsens påtale af alvorlige og gentagne fejl og mangler i energimærkninger til det certificerede energimærkningsfirma, der har udført mærkningen, jf. § 40, stk. 2, kan inden for en klagefrist på 4 uger påklages til Energiklagenævnet, jf. energimærkebekendtgørelsens § 39, stk. 1. Øvrige afgørelser som Energistyrelsen træffer efter energimærkebekendtgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 39, stk. 4. Energimærkebekendtgørelsens § 39 er sålydende:

”...

§ 39. Følgende afgørelser truffet af Energistyrelsen kan påklages til Energiklagenævnet:

- 1) Energistyrelsens afgørelse af klagesag, jf. § 37, stk. 4 og § 38.
- 2) Energistyrelsens påtale, jf. § 40, stk. 2, Energistyrelsens advarsel, jf. § 42, stk. 3 samt Energistyrelsens inddragelse, jf. § 43.

Stk. 2. Energiklagenævnet kan inddrage tidligere forhold i forbindelse med en klage fra et certificeret energimærkningsfirma over Energistyrelsens afgørelse om påtale.

Stk. 3. Klage skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, jf. § 29, stk. 3, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Klager over de afgørelser, som er nævnt i stk. 2, skal indgives samtidig med, at klagen over den afgørelse, som Energistyrelsen har truffet efter stk. 1, nr. 2, indgives til Energiklagenævnet.

Stk. 4. Øvrige afgørelser truffet af Energistyrelsen i medfør af denne bekendtgørelse og Energiklagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

...”

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Ad Klageberettigelse

Klager gør gældende, at klager er klageberettiget over Energistyrelsens afgørelse af 21. januar 2014, hvilket Energistyrelsen bestrider.

Energistyrelsen har den 21. januar 2014 truffet afgørelse efter energimærkningsbekendtgørelsen i klagesagen over energimærkningen, jf. energimærkebekendtgørelsens § 37, stk. 4. Energistyrelsen har i den forbindelse påbudt klager at berigtige fejl og mangler i energimærkningen, jf. § 40, stk. 1. Endvidere har Energistyrelsen udtalt sig i klagesagen, jf. § 40, stk. 2.

Energistyrelsens afgørelse om at give en udtalelse kan ikke påklages til Energiklagenævnet, jf. energimærkebekendtgørelsens § 39, stk. 1. Af bekendtgø-

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 12 af 19

relsens § 39, stk. 2, fremgår dog, at Energiklagenævnet kan inddrage tidligere forhold i forbindelse med en klage fra et certificeret energimærkningsfirma over Energistyrelsens afgørelse om en påtale. Det betyder, at Energiklagenævnet kan tage stilling til berettigelsen af en udtalelse, hvis det certificerede energimærkningsfirma senere måtte få en påtale, der blandt andet er begrundet i en tidligere udtalelse. Energiklagenævnet kan derfor ikke for tiden tage stilling til, om den udtalelse, som klager har fået, er meddelt med rette, jf. § 39, stk. 4.

Med hensyn til Energistyrelsens afgørelse af klagesagen efter energimærkebekendtgørelsens § 37, stk. 4, der drejer sig om energimærkningen af sommerhuset, fremgår det af bekendtgørelsens § 39, stk. 1, nr. 1, at Energistyrelsens afgørelse af en klagesag efter § 37, stk. 4, kan påklages til Energiklagenævnet.

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 13 af 19

Der er ikke i energimærkebekendtgørelsen eller i lov om fremme af energibesparelser i bygninger bestemmelser om en nærmere afgrænsning af, hvem der kan påklage Energistyrelsens afgørelser truffet efter bekendtgørelsens § 37, stk. 4.

Efter ulovbestemte forvaltningsretlige regler⁵ er den, som har været part i sagen ved førsteinstans, som udgangspunkt klageberettiget, hvis der er en ordning med administrativ rekurs (klage).

Energiklagenævnet finder, at bestemmelsen om klageadgang til Energiklagenævnet i energimærkebekendtgørelsens § 39, stk. 1, skal fortolkes i overensstemmelse med det almindelige udgangspunkt i forvaltningsretten, således at alle parter ved sagens behandling i Energistyrelsen som førsteinstans er klageberettigede over styrelsens afgørelser truffet efter bekendtgørelsens § 37, stk. 4.

Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at det af retssikkerhedsmæssige årsager må kræve udtrykkelig hjemmel i energimærkebekendtgørelsen, såfremt man mod ordlyden af § 39, stk. 1, der ikke afgrænser kredsen af klageberettigede, ønsker at fravige det almindelige udgangspunkt i forvaltningsretten om klageadgang for alle parter i sagens behandling ved første instans. Det forhold, at der i en tidligere, nu ophævet version af energimærkningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008, § 51. stk. 1, nr. 1), har været en afgrænsning af kredsen af klageberettigede over Energistyrelsens afgørelser i klagesager, kan ikke føre til et andet resultat. Nævnet finder anledning til at bemærke, at man ikke er enig med Energistyrelsen i den fortolkning af nævnets afgørelser af 31. marts 2010, der kommer til udtryk i styrelsens notat af 8. januar 2014 om klageadgang, som styrelsen har henvist til under sa-

⁵ Energiklagenævnet kan f.eks. henvise til bogen "Forvaltningsret", 2. udgave, 2002, af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl.

gen. Energiklagenævnet har i de to omhandlede afgørelser af 31. marts 2010 anvendt den dagældende energimærkebekendtgørelse, hvor det udtrykkeligt af ordlyden af bestemmelsen i § 51, stk. 1, nr. 1 (nu: § 39, stk. 1, nr. 1) fremgik, at kredsens af klageberettigede over Energistyrelsens afgørelse var indsnævret til bygningens ejer m.v., der havde indgivet klage til Energistyrelsen over energimærkningen. Det ligger i sagens natur, at det ikke er det certificerende energimærkningsfirma, der har udarbejdet energimærkningen, der indbringer sin egen afgørelse i en klagesag for Energistyrelsen. Det certificerende energimærkningsfirma kan derimod have en berettiget interesse i at kunne påklage Energistyrelsens afgørelse i en klagesag til Energiklagenævnet. En sådan umiddelbar adgang for det certificerende energimærkningsfirma til at påklage Energistyrelsens afgørelse i klagesagen efter § 37, stk. 4, til Energiklagenævnet, harmonerer dog ikke med, at det certificerede energimærkningsfirma ikke umiddelbart kan påklage en eventuel samtidig meddelt udtalelse efter § 40, stk. 2. Afgørelsen af en klagesag, hvor der konstateres mangler ved energimærkningen, fører dog ikke i alle tilfælde til, at Energistyrelsen meddeler det certificerede energimærkningsfirma en udtalelse efter bekendtgørelsens § 40, stk. 2. Det forhold, at det certificerede energimærkningsfirma ikke kan påklage en udtalelse, kan derfor, som energimærkebekendtgørelsens § 39, stk. 1, nr. 1, er formuleret, ikke føre til et andet resultat.

I den foreliggende sag var klager part ved Energistyrelsens behandling af sagen som førsteinstans. Klager kan derfor påklage Energistyrelsens afgørelse af 21. januar 2014, som sket, til Energiklagenævnet, jf. energimærkningsbekendtgørelsens § 39, stk. 1.

Ad Klagefristen

Klage over Energistyrelsens afgørelse i en klagesag skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger efter, at Energistyrelsen er meddelt, jf. energimærkebekendtgørelsens § 39, stk. 3. Denne klagevejledning gav Energistyrelsen dog ikke til klager, idet styrelsen ikke anså klager som klageberettiget.

Energiklagenævnet lægger til grund, at Energistyrelsen har afsendt den påklagede afgørelse med brevpost samme dag, som afgørelsen er dateret, onsdag den 21. januar 2014, og at afgørelsen er kommet frem til klageren to dage efter: fredag den 23. januar 2014. Klagefristen på 4 uger udløb således torsdag den 20. februar 2014, hvor klagen er modtaget hos Energiklagenævnet. Herefter, og da klagefristen på 4 uger var suspenderet, da Energistyrelsen ikke havde meddelt klager korrekt klagevejledning, er klagen indgivet rettidigt til Energiklagenævnet, der kan realitetsbehandle klagen.

Ad klageproceduren

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 14 af 19

Klager gør gældende, at Energistyrelsen burde have afvist klagen fra sommerhusejeren, da der ikke forinden var klaget til klager, og da der derfor ikke forelå en afgørelse af klagen fra klagers side.

Klageproceduren for klager over energimærkninger er reguleret i energimærkebekendtgørelsens § 37. Det fremgår af § 37, stk. 1, at klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af certificerede energimærkningsfirmaer behandles af det certificerede energimærkningsfirma, som har udarbejdet energimærkningen. Klagen skal være modtaget i det certificerede energimærkningsfirma senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten. Det certificerede energimærkningsfirma behandler klagen og meddeler herefter skriftligt sin afgørelse af klagen, jf. § 37, stk. 3. Inden 4 uger efter, at det certificerede energimærkningsfirma har meddelt sin afgørelse af en klage, kan denne afgørelse påklages til Energistyrelsen, der behandler og afgør klagen, jf. § 37, stk. 4.

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 15 af 19

I den foreliggende sag har [XXX] på vegne af sommerhusejeren indgivet klage til Energistyrelsen den 19. november 2012. Energistyrelsen ved Sekretariatet for Energieffektive Bygninger partshørte klager ved brev af 22. november 2012 over klagen. Klager afgav partshøringssvar den 18. december 2012, hvor energimærkningen blev fastholdt.

Energiklagenævnet er enigt med klager i, at klageproceduren i energimærkebekendtgørelsens § 37, stk. 1, ikke er overholdt. Energiklagenævnet finder, at formålet med klageproceduren, hvorefter klagen i første omgang skal forelægges for og afgøres af det certificerede energimærkningsfirma, må antages at være, at det herved afklares, hvorvidt der er en tvist mellem parterne. Da Energistyrelsen har orienteret og partshørt klager inden for klagefristen på 1 år for klage til firmaet, og da Energistyrelsen ligeledes inden for denne frist kunne konstatere, at der var tvist mellem parterne om energimærkningen, finder Energiklagenævnet efter omstændighederne, at Energistyrelsen har opfyldt det bagvedliggende formål med klageprocedurereglen, og at Energistyrelsen dermed har kompenseret for og repareret den procedurefejl, som der umiddelbart var tale om. Energistyrelsen har herefter kunnet realitetsbehandle klagen som sket.

Med hensyn til klagerens *øvrige klagepunkter (nr. 3-10)* bemærker Energiklagenævnet følgende:

Ad 3: Klageren [XXX] er ikke ejer af sommerhuset

Energiklagenævnet lægger til grund, at [XXX] under sagen for såvel Energistyrelsen som Energiklagenævnet, har handlet som partsrepræsentant for ejeren af sommerhuset, [XXX].

Ad 4: Energistyrelsen burde have underrettet klager om den tekniske revision

Det fremgår af Energistyrelsens sagsakter, at styrelsen partshørte klager over den tekniske revisors kontrolrapport. Energiklagenævnet er enig med Energistyrelsen i, at der ikke er krav om, at sagens parter skal have adgang til at være til stede ved den tekniske revisors besigtigelse af ejendommen. Energiklagenævnet finder det dog rettest, at parterne underrettes om, at der skal foretages teknisk revision.

Ad 5: Energistyrelsen har ikke orienteret klager om, at styrelsen partshørte energimærkningsfirmaet [XXX]

Energistyrelsen har oplyst, at det beroede på en fejl, at der blev indledt en sagsbehandling af den energimærkning, som dette firma havde udarbejdet, og at denne sags oplysninger, ikke har indgået i afgørelsen af den foreliggende sag, samt at det pågældende energimærke endvidere ikke længere var gyldigt. Energiklagenævnet kan tilslutte sig Energistyrelsens bemærkninger til dette klagepunkt.

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 16 af 19

Ad 6: Energimærket, der er udført af energimærkningsfirmaet [XXX], er fejlbehæftet

Energiklagenævnet bemærker, at denne sag ikke drejer sig om klage over ovennævnte energimærke men om den energimærkning, som klager har udført.

Ad 7: Energistyrelsen har underkendt den tekniske revisors rapport med hensyn til arealet for sommerhuset og

Ad 8: Det er faktisk forkert, når Energistyrelsen skriver, at klager ikke kender forskel på bygningens areal som anført i BBR-registeret og bygningens opvarmede etageareal

Energiklagenævnet finder, at den tekniske revisors kontrolrapport er faktuelle oplysninger til brug for Energistyrelsens pligt til at sagsoplyse sagen i fornødent omfang, inden styrelsen traf afgørelse i sagen. Det forhold, at Energistyrelsen af egen drift har vurderet, at arealet skulle opgøres på anden måde end af den tekniske revisor, kan derfor ikke føre til, at Energistyrelsen havde pligt til at anmode om en ny teknisk revisionsrapport.

Energiklagenævnet finder endvidere, at den fremsendte varmetabsramme er korrekt, og at bygningen overholder kravene til BR10. Nævnet bemærker i den forbindelse, at arealet af hemse skal medregnes med det areal, der er i et vandret plan 1,5 meter over færdigt gulv ligger inden for planets skæring med taghældningens udvendige side. I den aktuelle sag er det bebyggede areal på 82 m² i henhold til BR10, mens det opvarmede areal er ca. 103 m², da hemsen skal medregnes.

Ad 9: Energistyrelsens afgørelse for så vidt angår spørgsmålet om klagers uvildighed er misvisende. Der har ikke været udført rådgivnings virksomhed på pågældende byggesag/adresse.

Energimærkebekendtgørelsen og Håndbog for Energikonsulenter indeholder nærmere krav om uvildighed hos det certificerede energimærkningsfirma, der udfører energimærkning af bygningen.

Af Energimærkebekendtgørelsen fremgår følgende krav til det certificerede energimærkningsfirma om uvildighed:

”...

§ 33. Det certificerede energimærkningsfirma skal være uvildigt i den enkelte sag, således at det certificerede energimærkningsfirma er uafhængig af interesser, der kan påvirke arbejdet som certificeret energimærkningsfirma.

Stk. 2. Det certificerede energimærkningsfirma må ikke have deltaget i projekteringen af eller opførelsen af en ny bygning, hvor projekteringen er udført efter den 31. december 2005, og som herefter energimærkes efter § 18.

Stk. 3. Hvis energimærkning af en bygning udføres i forbindelse med andet arbejde, skal det certificerede energimærkningsfirma drage omsorg for, at det af fakturaen til ejeren klart fremgår, hvad omkostningerne til energimærkningen har været.

...”

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 17 af 19

Af Håndbog for Energikonsulenter 2012, Nye bygninger, fremgår side 11:

”...

Energikonsulenten og det firma hvori konsulenten er beskæftiget skal være uvildige i den enkelte sag, det vil sige uafhængige af interesser som kan påvirke arbejdet med sagen. Reglen gælder tilsvarende for certificerede firmaer og deres ansatte.

Energikonsulenten og det certificerede energimærkningsfirma, som skal gennemføre energimærkning, må ikke have deltaget i projektering eller opførelse af den pågældende bygning, eller på anden måde have ydet rådgivning til bygherren i forbindelse med opførelsen af bygningen eller den efterfølgende myndighedsbehandlingen.

Rådgivningen skal i denne forbindelse opfattes bredt i betydningen, at energikonsulenten eller det certificerede firma ikke har udleveret oplysninger eller andet materiale om bygningen til bygherren på anden måde end via en gennemført energimærkning, der er indberettet til Energistyrelsen.

Reglerne skal sikre, at konsulenter eller firmaer, som kunne have en personlig eller økonomisk interesse i hovedresultaterne fra energimærkning af en

bestemt ejendom, ikke medvirker ved mærkning af den pågældende ejendom.
...”

Energistyrelsen har i den påklagede afgørelse henvist til, at energikonsulenter skal være vidende om hvornår, de er at anse som uvildige. Energistyrelsen fandt, at klager i det foreliggende tilfælde ved anmodningen om at udarbejde en varmetabsberegning og herefter energimærke huset, havde overtrådt kravet om uvildighed.

Energiklagenævnet kan, som forløbet har været i den foreliggende sag, af de af Energistyrelsens anførte grunde tilslutte sig Energistyrelsens vurdering af, at klager ikke har handlet i overensstemmelse med kravet om uvildighed, jf. energimærkebekendtgørelsens § 33.

20. februar 2015

J.nr 1081-14-2-42

HCH-EKN

Side 18 af 19

Ad 10: Energistyrelsen mener ikke, at det er en formildende omstændighed, at Sekretariatet for Energieffektive Bygninger (SEEB)'s svar til klager i sagen var uklare og ikke retvisende samt at håndbogen ikke er entydigt på dette område. Energiklagenævnet kan tilslutte sig Energistyrelsens afgørelse, hvor det fremgår, at Energistyrelsen ikke kritiserer klager for forslaget om at udarbejde en ny varmetabsramme, da SEEB havde afgivet et uklart svar på klagers henvendelse.

Konklusion

Herefter, og under henvisning til det af Energistyrelsen i øvrigt anførte i den påklagede afgørelse, stadfæster Energiklagenævnet Energistyrelsens afgørelse af 21. januar 2014 truffet efter energimærkebekendtgørelsens § 37, stk. 4.

Energiklagenævnet beklager, at sagen har haft et længere forløb ved Energiklagenævnet end den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på 7 måneder, som har været Energiklagenævnets målsætning for sager i 2014. Sagsbehandlingstiden skyldes blandt andet, at sagen har rejst en række juridiske spørgsmål af kompliceret og principiel karakter, herunder om klageberettigelse og klageprocedure, som har krævet nærmere undersøgelse og overvejelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 21. januar 2014 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 2. februar 2015 og ved efterfølgende skriftlig behandling.

Afgørelsen er truffet i henhold til energimærkebekendtgørelsens § 51, stk. 1, nr. 1, jf. § 29, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnformand

/Henrik Chieu
Sekretariatschef

20. februar 2015
J.nr 1081-14-2-42
HCH-EKN

Side 19 af 19